# ATILIM

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı

Yıl 2, Sayı 9 (21)

Eylül 1975

*Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz!*


TKP, işçi sınıfının devrimci partisi, onun savaşkan öncü koludur. Programı, stratejisi, taktiği, bunları uygulama yöntemleri, örgüt ve savaş biçimleri Lenininci ilkelerden kaynaklanır.

## »TKP'miz ilerliyor!"

*Bu attığımız başlık TKP'nin marşından alınmıştır. TKP 55 yaşında. Onun savaş türküleri kendisiyle eştir. Bu marşın sözlerini Nâzım Hikmet, ön sıralarında savaştığı partisi için, zındanda işlemiştir. TKP'nin savaş tarihine, savaş geleneklerine el uzatanlar onun devrimci savaş türkülerini de, işlerine geldiği gibi değiştirmeye gittiler. Partimiz, ne Lenininci ülkülerinden, ne savaş türkülerinden hiç kimseye hiç bir şey vermemiştir, vermiyecektir. Türkülerimiz savaş silâhımızdır. Bu türküler kavgamızın içindedir.*

*Bugünkü halk düşmanı düzene, emperyalistlere dayanan işbirlikçi hükümete, zorbalığa karşı direniş biteviye genişliyor. Bu savaş yığınsal boyutlar alıyor. Bu savaşlarda başı işçi sınıfı çekiyor. 100 binlik gösteriler oluyor, grevler zincirleme gidiyor. Işçi sınılı, böylesi atılımlarla, toplumun, halkın değişik katmanlarını etkiliyor. Bu ulusal direnişlerin omurgası oluyor. Komünist Partisi böylesi bir savaşta, tarihsel rolünü, görevini, somut atılımlarla yapıyor. Kendiliğinden gelme yığınsal hareketleri, bilinçli, devrimci oluşumlara dönüştürmek, bunları örgütlemek yolundan yürüyor. Kavga sesleri, artık böylesine, köylerden, kentlerden gelmeye başlıyor.*

*Savaş çetindir. Düşman amansızdır, kurnazdır. Gerici, faşist karması hükümet karşıt güçlere, özellikle işçi sınıfı ve örgütlerine kıyasıya saldırıyor. Demirel, savaşın «kırankırana» olduğunu söyledi. Bununla, Demirel, gerici, erki elinde tutan işbirlikçi çevrelerin gelişen yığınsal hareketlerden hem korktuklarını, hem bu hareketi zorla, ellerindeki her tür araçlarla kırmak istediklerini açıklıyor.*

*Ekimde ara seçimlere böylesi bir terörle gitmek yolunu tutmuştur. İşbirlikçi, NATO'cu, Amerikancı çevrelerin, «cephe» kuran halk düşmanı partilerin bu zorbalık taktiklerini boşa çıkarmak savaşı bugün ön plânda geliyor. Demirellerin, Erbakanların, Türkeşlerin plânlarını suya düşürmek, bütün ilerici, yurtsever, devrimci güçlerin elele vermesiyle olabilir. TKP, bu güçlerin omuzomuza vermeleri savaşını başa alıyor.*

*TKP böylesi bir yolda ilerliyor!*

# Halkımıza çağrı

12 Ekimde ara seçimler yapılacak. Bu seçimler ve seçim kampanyası nasıl politik bir ortam içinde geçiyor?

Meclis ve Senato işçi sınıfına, emekçi yığınlara kapalıdır. Parlamento burjuvazinin elindedir. Egemen olan işbirlikçi burjuvazi, büyük yerli yabancı sermayenin, toprak beylerinin temsilcileridir. Burjuvazi arasındaki ayrışma, çelişki ve çatışmalar parlamento içinde ve dışında sürüp gidiyor. Burjuvazinin oldukça ilerici kolu da, aşırı gerici kolunun baskısı altındadır.

Türkiye Komünist Partisi zorbaca, faşist yasalarla yasaklanmıştır. Parti bundan ötürü açıkça seçimlere katılamıyor. Böyle olmakla beraber TKP seçimlere, seçim kampanyasına giriyor. Hükümetin devrilmesi, halktan yana demokratik bir hükümetin işbaşına gelmesi, işçi sınıfının, geniş yığınların demokratik haklarının elde edilmesi için bu yoldan da savaşıyor.

Demirel, Erbakan, Türkeş, Feyzioğlu ortaklığı talan, vurgun, soygun, sömürü, faşist biçimi saldırı ve baskıları daha da yoğunlaştırmıştır. Bu halk düşmanı hükümet her bakımdan iflâs etmiştir. Halkın kin ve nefretini üzerine toplamıştır. Bundan ötürü egemenliğini sürdürmek için zorbalığa, NATO'ya, emperyalistlere daha fazla sarılıyor, onlara daha fazla ödün veriyor. Barış ve yumuşama havasını torpillemeye çalışıyor. Bir yandan faşist komandolarla halka çullanıyor, bir yandan da topraklarımızda haftalarca süren NATO manevraları ile millete gözdağı vermek, onu yıldırmak ve oyunu elinden almak istiyor.

Böylesi bir durumda bu hükümeti ve onu oluşturan partileri yenilgiye uğratmanın en sağlam yolu bütün demokratik, anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin, örgütlerin, partilerin eylem birliğidir.

İşçi sınıfı bu hükümete, işbirlikçilere karşı uzun ve çetin bir savaşın içindedir. Grevler, fabrikalara el koymalar, yığınsal miting ve gösteriler zincirleme sürüp gidiyor. İşçi sınıfının bu girişimi halkın öteki katmanlarını da etkiliyor, savaşa çekiyor. Geniş bir demokratik eylem birliği olanakları böylesi politik bir temele dayanıyor.

Seçimlerde bu hükümeti ve onu oluşturan partilerin adaylarını yenilgiye uğratmak, onlara oy vermemek, demokratik özgürlüklere, toprak reformuna, insanca yaşama, emperyalizmin, NATO'nun egemenliğinden kurtulma savaşımına yardım eder.

Seçmen yurttaş! Oyunu demokratik özgürlüklerden, reformlardan yana, emperyalizme, NATO'ya, İkili Anlaşmalara, topraklarımızdaki üslere, atom yığınaklarına karşı olan adaylara ver!

Seçmen yurttaş! Seçim mitinglerine yığınla katıl, Demirel, Türkeş, Erbakan, Feyzioğlu gibi ihanet cephesini oluşturan partilerin adaylarını demaske et! Bütün ulusal, demokratik isteklerini ileri sür!

Seçmen yurttaş! Halkın yığınla seçim mitinglerine katılmasını sağlamak, faşist komando baskınlarını kırmak için örgütlen, komiteler kur!

Ancak örgütlü savaş bize başarı yollarını açabilir.

16 Eylül 1975

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

---

● **TKP**, proletaryanın, köylülerin, bütün emekçilerin haklarını, ulusun halk yığınlarının çıkarlarıyla bağdaşan menfaatlarını, Anayurdun ulusal bağımsızlığını savunuyor.

● **TKP**, teorik bir görüş üzerinde elele veren, tek ülkü ve tek fikri paylaşan, halkın ulusal, demokratik, devrimci geleneklerine bağlı olan, proleter enternasyonalizmine dayanan, çağımızın en devrimci bilimini: Marksizmi-Leninizmi eylemlerine kılavuz edinen komünistlerin gönüllü birliğidir.

● **TKP**, Türkiye toplumunun en ilerici ve devrimci gücü olan işçi sınıfının politik örgütü, onun savaşkan öncü koludur.

# Kutlama mesajları

## Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'ne

Değerli yoldaşlar!

TKP'nin 55. kuruluş yıldönümü dolayısiyle Sizleri içtenlikle selâmlar, savaşınızda başarılar dileriz. TKP, 50 yıldan fazla illegal, çok ağır koşullar altında çalışmaya zorlanmasına rağmen, Türk halkının düşmanlarının partiyi susturmak, onu yoketmek ve halktan ayırmak girişimlerini boşa çıkarmıştır. Büyük savaş deneylerine sahip, uluslararası komünist ve işçi hareketinin saygı değer üyesi TKP, yurtta ve yurt dışında, demokrasi, ulusal bağımsızlık ve Türk halkının mutlu geleceği için savaşanların öncü örgütüdür.

Değerli yoldaşlar, Sizlere bundan böyle de zor ve çetin savaşınızda başarılar dileriz ve kardeşçe dayanışmamızı bildiririz.

Alman Sosyalist Birlik Partisi
Merkez Komitesi

## Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'ne

Değerli yoldaşlar!

Türkiye Komünist Partisi'nin kuruluşunun 55. yıldönümünde Size ve bütün Türkiyeli komünistlere içtenlikle komünist selâmlarımızı sunarız.

Türkiye Komünist Partisi, kurulduğu günden bu yana çetin yeraltı koşulları içinde savaşagelmiştir. Böyle olmakla birlikte, Komünist Partisi, Türkiye işçilerinin, emekçilerinin hakları uğrunda ve emperyalizme karşı savaşta önemli başarılar elde etmektedir.

Bu ünlü günlemede Size, değerli yoldaşlar, kardeşçe dayanışmamızı bildirir, çetin, ama batırca savaşınızda bundan böyle de büyük başarılar dileriz!

Çekoslovakya Komünist Partisi
Merkez Komitesi

## Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'ne

Değerli yoldaşlar!

Partinizin 55. kuruluş yıldönümünde Sizlere kardeş selâmlarımızı iletiriz.

Türkiye Komünist Partisi 52 yıldır ağır gizlilik koşullara bakmayarak, emekçi halkın çıkarları uğrunda ulusal bağımsızlık, barış, demokrasi ve sosyal ilerleme savaşından hiç bir zaman geri durmamıştır.

Kovuşturmalar ve kanlı faşist terör Türk komünistlerinin savaş yiğitliğini kıramamıştır. Partinizin, demokratik bir cephenin kurulması, emperyalizmin etkisinden kurtulmuş bağımsız bir Türkiye ve ileri demokratik düzenin sağlanması için emperyalizme ve ortaklarına karşı tüm ilerici, devrimci, yurtsever güçlerin eylem birliğini kurma çabalarını büyük bir ilgiyle izliyoruz.

Bu savaşta kardeşlik dayanışmamıza herzaman güvenebilirsiniz. Biz, proletarya enternasyonalizmi temelinde, Batı Almanya'da Türk ve Alman işçilerinin tekellere karşı politik, sosyal ve ekonomik çıkarlarını savunma yolunda yürüttükleri savaşta birliği güçlendirmeye çalışıyoruz.

Partilerimiz uluslararası komünist ve işçi hareketinin birliği ve güçlenmesi için savaşıyor.

Sizlere bu çetin ve yiğitçe savaşınızda bundan böyle de başarılar dileriz.

Alman Komünist Partisi
Yönetim Kurulu

## Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'ne

Sevgili yoldaşlar!

Türkiye işçi sınıfının, bütün Türkiye halkının öncüsü Türkiye Komünist Partisi'nin kuruluşunun 55. yıldönümünde Yunanistan Komünist Partisi Merkez Komitesi Sizleri candan kutlar.

Türkiye halkının ekmek, özgürlük ve demokrasi için, Amerika'nın ve NATO'nun baskı ve oyunlarına karşı yürüttüğü çetin savaşın başında yer alan Türkiye Komünist Partisi, proletarya dayanışması ilkelerine içtenlikle bağlıdır. TKP, gericilerin Kıbrıs'ta yürüttükleri şovenist politikaya bütün gücüyle karşı koymaktadır ve bölünmemiş ve bağımsız bir Kıbrıs görüşüne bağlılığını ilân etmiştir.

Yunanistan Komünist Partisi, Kıbrıs sorununun çözümlenmesi konusunda TKP'nin enternasyonalist tutumuna yüksek bir değer biçmektedir. Türkiye Komünist Partisi Türkiye'deki Amerikan üslerinin sökülmesi, demokrasi ve bağımsızlık uğrunda da savaş yürütmektedir.

Partilerimiz gerçek bir demokrasi, sosyalizm, bölgemizde ve bütün dünyada barışı sağlamak için omuz omuza savaşmaktadırlar.

Yaşasın partilerimiz ve halklarımız arasındaki dostluk!

Yunanistan Komünist Partisi
Merkez Komitesi

# Savaşkan güç

İşçiler yurdun dörtbir köşesinde patronların dayattığı sarı sendikacılığa karşı direnme bayrağını yükselttiler. Sendikalarını özgürce seçmek istiyorlar. Patronlardan hiç değilse haklarının bir kısmını koparıp alabilmenin gerçek sendikayla, DİSK'le birlikte olabileceğini, bir tek sendikalar federasyonunun kendilerini patronlar karşısında daha güçlü kılacağını biliyorlar. Bu nedenle gizli oy, açık sayıma dayalı referandum hakkının, genel grev hakkının tanınması, işçi sınıfının legal olanaklardan yararlanmasını büyük ölçüde sınırlayan 141 ve 142 gibi faşist maddelerin, anti-demokratik yasaların kaldırılması için savaşıyorlar. Onlar, uluslararası işçi hareketi ile bağlar kurmaya çalışıyor.

Bütün bunlar işçi hareketinin sendikal boyutlardan palitik istemlere geçtiğinin en açık kanıtlarıdır. İşbirlikçi burjuvazi, onun temsilcisi Demirel hükümeti buna hiç dayanamıyar. Onlar için işçi hareketi, «fiatların arkasından koşan bir ücret talebi»nin ötesine geçmemelidir. Bunun için hertürlü yönteme başvurulmalıdır. Polisi, faşist komandoları, sarı sendika ağalarını, TİKKO'cu, Maocu ajanları, provokatörleri ortaya sürüyorlar.

Son zamanlarda, hükümet, patronlar ve Türk-İş yöneticileri bütün araçlarıyla işçi hareketine karşı saldırılarını yoğunlaştırdılar. Bu direnişlerin palitik yönünü yoketme çabalarını arttırdılar. Maocu ajanların, polisin düzenlediği sabotajlarla, halka, bu direnişleri birkaç kişinin çıkarttıkları olaylarmış gibi göstermeğe çalıştılar. Fakat, öte yandan, birkaç kişiyi değil, sadece birkaç fabrikadan (Sungurlar, Berec, Samsun İzabe vs.) binlerce işçiyi işlerinden attılar. Türk-İş'ten ayrılan sendikaların binalarını bastılar, işçileri geçeyarıları karakollara çektiler. Hele hele DİSK'in, yüzbinlerce işçinin, emekçinin, aydının katıldığı «Demokratik hak ve özgürlükleri koruma» mitingleri düzenlemesi bu işçi düşmanlarının oyunlarını bozuyor. Bu mitingler işçi sınıfının ekmek, özgürlük, sosyal ilerleme, sosyalizm için savaştığını, bu savaşın en kararlı ve öncü gücü olduğunu dosta, düşmana bir kez daha gösteriyor.

TKP bu savaşta, işçilere, köylülere, gençliğe, emekçi halka yol gösteriyor, onları örgütlüyor. Ana güç böylesine gelişiyor.

*Emperyalizm ve büyük burjuvazinin içine attığı ekonomik, sosyal, politik bunalımlardan kurtulmayı, yurdunun kalkınmasının istiyen yurtseverlerin yeri işçi sınıfının yanında, TKP saflarındadır.*

## Bulgaristan Komünist Partisi Merkez Komitesi'ne

Çok değerli yoldaşlar!

9 Eylül Kurtuluş, Sosyalist Devrim bayramınızı Türkiye Komünist Partisi, Türkiye proletaryası ve halkı adına, derin saygı, candan bir içtenlikle selâmlarız.

Bulgaristan Komünist Partisi'nin, başında Todor Jifkov yoldaşın bulunduğu, Dimitrofçu Merkez Komitesi'nin yönetimi altında Bulgaristan halkının 31 yıl içinde kazandığı utkular, batırca emekle, öngül savaşlarla, sosyalizm yolunda elde ettiği başarılar göz kamaştırıcıdır.

Sosyalist Bulgaristan Balkanlarda, bölgemizde, Yakın Doğu'da barış ve güvenliğin yıkılmaz kalesi olmuştur. Bulgaristan Komünist Partisi'nin Lenince barış politikası, bölgemizde politik havanın yumuşamasına, bununla birlikte Türkiye Cumhuriyeti'yle, halkımızla kapıkomşumuz sosyalist Bulgaristan arasında, yararlı, karşılıklı ilişkilerin gelişmesinde sürekli etken olmuştur.

TKP ve BKP Markscı-Lenince, proleter enternasyonalizmi ilkeleriyle, kardeşçe birbirlerine bağlıdırlar. Böylesi bu ilişkiler, çetin savaşlarda partimiz için esinleyici güç kaynağı olmuştur.

10 Eylül'de 55 yılına basan partimiz, kardeş BKP'ye, Bulgaristan halkına, sosyalizm kuruculuğunda yeni yeni, büyük başarılar diler.

Yaşasın sosyalist Bulgaristan!

Yaşasın BKP!

Yaşasın Leninizm!

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

*TKP halkımıza geçmiş olsun der, depremde yakınlarını kaybeden yurttaşlarımıza başsağlığı diler, bütün yurtseverleri yardıma çağırır.*

## Sosyalist ülkelerde

● Komşumuz sosyalist Bulgaristan, ekonomik gelişme tempoları bakımından dünyada ilk sıralarda yer alan bir ülkedir. Kurtuluştan önceki yıllara kıyasla ulusal gelir 8 misli, endüstri üretimi ise 51 misli artmıştır. Kurtuluştan önce ulusal gelirin % 14,8'ni tutan endüstri üretimi bugün % 54'e yükselmiştir. Yalnız 1956–1974 yıllarında elektrik üretimi 9,5, makine ve elektronik aygıtları yapımı 26, kömür üretimi 25 kat artmıştır.

● Son 5 yıllık dönemde işçilerin ve memurların reel gelirleri % 34, ortalama maaşları % 15 oranında artmıştır. Toplumsal fonlardan adam başına yapılan harcamalar 1970'te 251 leva iken, 1974'te 345 leva'ya yükselmiştir. Bugün Bulgaristan'da halk, 4 yıl önceki tükettiği besin maddelerine kıyasla % 25 et, % 17 süt, yünlü giyim eşyaları % 24, ve % 50 oranında daha fazla pamuklu giyim eşyaları tüketmektedir.

● Bulgaristan Halk Cumhuriyeti erişmiş olduğu bu büyük başarılara, başta Sovyetler Birliği olmak üzere diğer kardeş sosyalist ülkelerin kardeşçe, karşılıklı yardımlarıyla ulaşmıştır. Yalnız 1971–1975 döneminde Sovyetler Birliğinin yardımlariyle 150 fabrika ve işletme kurulmuş ve kurulmaktadır.

● 2 Eylül'de 30. kuruluş yıldönümünü kutlayan Viyetnam Demokratik Cumhuriyeti sosyalizm kuruculuğu yolunda yeni, büyük başarılara ulaşmıştır.

VDC'de endüstri üretimi 1974 yılında 1955 yılına kıyasla: makine yapımı 50,9, kimya sanayii 61,9, yapıcılıkta kullanılan araç ve gereçler üretimi 54,2, çimento üretimi 41,7, elektrik enerjisi üretimi 19,3 defa artmıştır.

● Pirinç ekilen tarlalar 1974 yılında 1939 yılına kıyasla, 1,23 misli artmıştır. 1939 yılında dekar başına 26,2 kilogram pirinç elde edilirken, 1974 yılında bu rakam 51,7 kilograma yükselmiştir.

● 1955 yılında bütün ülkede 2 yüksek okul vardı ve bunlarda 1.200 öğrenci öğrenim görüyordu. Bugün ülkede 37 yüksek okul vardır ve bunlarda 55.700 öğrenci öğrenim görmektedir. 1955 yılında 9 teknik okul varken, bugün 186'ya yükselmiştir. Bu okullarda öğrenim gören öğrencilerin sayısı da 2.800'den 69.800'e ulaşmıştır. Liselerde öğrenim gören öğrencilerin sayısı da 28 defa artmıştır.

● 1955 yılında tüm ülkede 57 hastane bulunurken 1974'te bu rakam 446'ya çıkmıştır. Poliklinik sayısı 40, sanatoryum sayısı ise 22 defa artmıştır. Tüm ülkede 1955 yılında 108 doktor varken şimdi bunların soyısı 5.400'ü bulmuştur.

● Viyetnam Demokratik Cumhuriyeti halkı, emperyalistlere karşı verdiği çetin savaşın sona ermesinden buyana geçen çok kısa bir süre içinde, başta Sovyetler Birliği olmak üzere diğer sosyalist ülkelerin kardeşçe yardımlarına dayanarak endüstrinin en önemli kollarını harp öncesi düzeye ulaştırmış ve hatta bu düzeyi aşmıştır.

## İki tür afet

Depremde binlerce yurttaşımız canlarını kaybetti. 20 binden fazla insan evsiz barksız kaldı.

Doğal afetler, dünyanın her köşesinde olur. Deprem her yerde depremdir. Ancak, bunların sonuçları her yerde bir değildir. Bu, herşeyden önce, ülkedeki sosyal düzene bağlıdır. Hükümetlere bağlıdır. Bu nedenle gerçekte, yurdumuz için en büyük felâketler, yıkımlar bugüne kadar başa geçen gerici hükümetler olmuştur.

Son depremin olduğu yerlerin, sürekli deprem bölgelerinin içinde bulunduğu daha 1956'da biliniyordu. Ama, bunu bugüne dek hiçbir gerici hükümet ele almadı, alamazdı da. Çünkü böyle birşey onların sınıfsal karakterlerine aykırıdır. Onlar sosyal yıkım politikasının temsilcileridir, soyguncudurlar.

Bugün yurdumuzda açık, gizli işsizlerin sayısı 10 milyonun üzerindedir. Milyonlarca köylünün toprağı yoktur. Milyonlarcası bir karış toprak üzerinde ömür tüketir. Emekçi insanlar geçim zorlukları içinde-cehennemde kıvranıyor. Halkın yarısından çoğu okuma-yazma bilmez. Binlerce köyde ilkokul bile yoktur. Yol, su, elektrik, konut, hastane, okul: bütün bunlar vurguncu, NATO'cu işbirlikçilerin ele almadıkları şeylerdir. İşbirlikçi burjuvazi, sendikasını özgürce seçmek isteyen işçinin, toprakları ağaların elinden kurtarmak isteyen köylülerin, onların gerçek sözcüleri komünistlerin, yurtsever aydınların, gençlerin üzerine polisi, faşist komandoları sürmeyi programına almıştır. Bunlar, Amerika'yı, NATO'yu halkın başına belâ etmişlerdir.

Depremin sonuçları korkunçtur. Ama bu topraklarımızdaki Amerikan-NATO üslerine yerleştirilen atom başlıklı yığınakların, nükleer silâhların bir patlaması yanında hiç kalır. Böylesi bir şeyi düşünmek bile korkunçtur. Ama halk toptan kırılacakmış, Anadolu yok olacakmış, bütün bunlar Demirelleri, NATO'cu generalleri zerre kadar düşündürmüyor. Onlar, sadece OYAK yoluyla halkın sırtından vurdukları milyonları ve vuracakları milyonları düşünüyorlar.

Kaldı ki, deprem bölgesinde çoğunlukla Kürt yurttaşlarımız yaşamaktadır. Bu gerici faşist karması hükümet, Kürt halkına karşı «özümseme», «zorla Türkleştirme» politikası güdüyor. Terör gırla gidiyor. Yıkım, ölüm asıl budur.

## TKP ve işçi sınıfı

TKP işçi sınıfının özbeöz partisidir. İşçi sınıfını egemenliğe ulaştırmak, ona erk ve egemenlik sağlamak TKP'nin başta gelen politik ödevidir. Bilmek gerek ki, egemenliği ve iktidarı ele almadan işçi sınıfı için gerçek kurtuluş yoktur. Ama bu gerçek kurtuluşa giden yol kısa ve kolay değildir.

TKP, işçi sınıfının partisi olmakla beraber bütün emekçi halkın da partisidir. Bütün emekçi halkın kurtuluş savaşını örgütler. Programı, emperyalizmin politik, askersel, ekonomik bütün etkileriyle yurt sınırlarının dışına çıkarılmasını, emekçi halkın her yönlü kurtuluşunu öngörür.

İşçi sınıfının emperyalizme, büyük burjuvaziye karşı sürdürdüğü kurtuluş savaşımı her şeyden önce sınıfsal nitelik taşır. Ama işçi sınıfı bütün ulusun varlığının temel dayanağı olan ve varlığının sürdürülmesinin garantisi olan bütün zenginliklerin ve değerlerin yaratıcısı olduğundan onun emperyalizme ve büyük burjuvaziye karşı sürdürdüğü sınıfsal savaşımların hepsi ulusal niteliktedir. Bundan ötürü, işçi sınıfı bütün ulusun öncü, yaratıcı gücüdür. İşçi sınıfı bu öncü, yaratıcı savaşımında ancak bilimsel sosyalizmin, Marksizmin-Leninizmin kılavuzluğunda sınıfsal ve ayni zamanda ulusal olan amaçlarına ulaşabilir.

Bu amaçlara güvenlikle ulaşabilmek için işçi sınıfının savaşımlarını gerçek hedeflerinden saptırmak yolundan yürüyen küçük burjuva sosyalizminin, sapık akımların, yani Maoculuğun, Troçkizmin anarşist akımların yıkıcı ve burjuvaziye yardımcı niteliklerini iyi bilmek ve bildirmek gerekmektedir. Sosyal demokratların, küçük burjuva sosyalistlerinin, anarşistlerin yeryüzünün herhangi bir yerinde gerçek demokratik ve sosyalist bir düzen kurdukları bugüne kadar görülmemiştir. Ama Marksist-Leninist öğretiye, proletarya enternasyonalizmine bağlı kalanların, emperyalizme ve tekellerin egemenliğine karşı savaş yürütenlerin, Lenin'in Bolşevik Partisi'nin, Bulgar, Polonya, Çek, Macar, Alman, Romen ve Moğol komünistlerinin Büyük Oktobr Devrimi ve dünya sosyalist sistemi bugün insanlık tarihinin en parlak ve en büyük başarıları olarak duruyor. Dünya sosyalist sistemi bugün dünya devrim hareketinin temel dayanağıdır.

TKP, Türkiye işçi sınıfının enternasyonalist, Marksist-Leninist partisi olarak Türkiye'deki devrim hareketinin öncüsü, halkın, emekçi yığınların, işçi sınıfının kurtuluşunun başta gelen örgütçüsüdür.

## Lenin köşesi

V. I. Lenin, «işçi sınıfı, sömürücüler üzerinde utkuya ulaşma, proletarya diktotörlüğü kurma, sosyalizmin ve komünizmin kuruluşunu sağlama tarihsel görevini ancak yeni tip partinin, Komünist Partisinin yönetiminde yerine getirebilir» diyor. (Tüm yapıtları, c. 16, s. 119.)

Bu yeni tip partinin temel niteliklerini de şöyle özetliyor:

— Komünist Partisi, işçi sınıfı içindeki en örgütlü, en özverili, devrim savaşına sonuna kadar içtenlikle bağlı olanlardan seçilerek kurulan öncü koldur.

— Komünist Partisi, işçi sınıfının bilinçli, örgütlü öncüsüdür.

— Komünist Partisi, işçi sınıfının bilinçli, örgütlü bölümüdür; onun öncüsüdür. Bu öncünün gücü sayısına oranla on defa, yüz defa daha fazladır. Öncü kolun bilinçliliği, örgütlenebilmesinde kendini gösterir. Öncü kol örgütlenerek bir tek istem oluşturur ve bu istem binlerce, yüzbinlerce, milyonlarca kişinin, tüm sınıfın istemi olur. (Tüm yapıtları, c. 24, s. 34—37.)

— Komünist Partisi, öncü kolun milyonlarla bağlanma simgesidir. İşçi sınıfının öncüsü olarak partinin görevi, yığınları, onların özlem ve emellerini dile getirerek, onlara örgütlenmeyi öğreterek, onların tüm eylemlerini bilinçli sınıfsal politika yoluna yönelterek onları eğitmek ve aydınlatmaktır.

— Komünist Partisi, tek tüzüğe, tek merkeze, azınlığın çoğunluğa, alt örgütlerin üst organlara bağımlı olmasını, alt örgütlerin üst organların kararlarını titizlikle yerine getirmesini gerektiren ve üst organların da alt örgütler karşısında sorumlu bulundukları demokratik santralizm ilkeleri üzerinde kurulur.

— Komünist Partisi, proletarya enternasyonalizmi ilkesine bağlıdır. «Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz!» belgisi onun savaşkan belgisidir.

Bu Leninci ilkeler üzerinde kurulan Türkiye Komünist Partisi 55 yıldır bu ilkelere sımsıkı bağlıdır, işçi sınıfının, emekçi yığınlarının çıkarları uğrunda ardıcıl bir savaş yürütmektedir.

## Türkiye Komünist Partisi ve gençlik

Lenin, devrimci harekette gençliğin oynadığı rolü önemle belirtmiştir. Komünistlerin, gençliğin örgütlenmesine yardım etmelerini, genç sosyalist ve işçiler arasından her çeşit güçlükleri yenebilecek devrimciler yetiştirmelerini önermiştir. Lenin'in bu önerisini politikasının ana ilkelerinden biri yapan TKP işçi, köylü, aydın, öğrenci, asker, halk gençliği arasında, bütün baskı ve terör uygulamalarına bakmadan ardıcıl çalışmıştır.

Türk komünistleri savaş strateji ve taktiğini ayarlarken, Lenin'in öğütlerini günün ve ülkenin koşullarına göre uygulamaya özel bir önem vermişlerdir. TKP, 55 yıllık varlığı boyunca gençliğe şu açıdan yanaşmıştır: Tüm gençlik örgütlerinin çalışmalarında başlıca amaç, üyelerine devrimci dünya görüşünü aşılamak, Marksizmi de, ona düşman olan oportünizmi de iyice öğretmek. Bazı sahte devrimci, yahutta ülkücü deyimler ve küçük burjuva çıkışlariyle gençliği gerçek devrimci eğitimden saptıran sahte dostlarından korumak. Pratik çalışmalarda yanlışlıklardan elden geldiği kadar kaçınabilmek, komünistlerin önerilerinden yararlanabilmek için gençlik örgütleriyle ilişkiler kurmak.

TKP, gençliğin kendi sorunlarını, toplumun ardıcıl devrimci sınıfı olan proletaryayla bağlaşıklık kurarsa başarıyle çözümleyebileceğine inanır. Bunun için yurtsever gençliğin yurt çapında örgütlenmesi, işçi sınıfının gerçek bağlaşığı haline gelmesi için çalışır. TKP, gençliğin işçi sınıfıyle eylem birliği yapmasını, gençliğin gerçek haklarını savunan ulusal partidir.

TKP'nin Eylem Programı'nda bu haklar somut biçimleriyle saptanmıştır. TKP emperyalizmin, işbirlikçi burjuvazinin devrimci, yurtsever gençliğe karşı uyguladığı kanlı teröre karşıdır. Genç işçilere eşit iş için eşit ücret ilkesini savunur. Onlar için orta meslek okullarına geniş ölçüde yer verilmesini ve bu gençlere eğitim sonunda uzmanlıklarına uygun iş bulunmasının garanti edilmesini ister. TKP bağımsızlığımıza aykırı eğitim sisteminin değiştirilmesi, ulusal, demokratik ve halkçı bir eğitim sisteminin kurulması için gençliğin verdiği haklı savaşı vargücüyle destekliyor. Gerici yasalarla kapatılan ilerici, demokratik gençlik ve üniversite örgütlerinin açılmasını istiyor. Üniversitelere özerklik verilmesi, öğrencilere ve örgütlerine yönetim işlerine geniş ölçüde katılma hakkının tanınması için savaşır. Gençlik ve öğrenci örgütlerinin devrimci, ilerici dünya gençlik örgütleriyle serbestçe bağ kurabilmelerini savunur.

# TKP ve köylü sorunu

Memlekete dalan emperyalistleri kovmak, onlara destek olan gerici güçleri ezmek, padışahlığı devirmek, demokratik bir Cumhuriyet kurmak, işçiden, köylüden yana demokratik reformları gerçekleştirmek, sosyalizme yolu açmak ... İşte TKP'nin 55 yıl önce halkımıza açıkladığı savaş programı bu ilkeleri içermiştir.

Türkiye Komünist Partisi köylünün toprak davasına, köylü sorunlarının kökten çözümlenmesine önemle eğilen ilk ve bu uğurda 55 yıldır sürekli bir savaş yürüten biricik parti olmuştur.

TKP'nin Birinci Kongresinde onaylanan programda: «Büyük toprak beylerinin topraklarına, mallarına hükümet el koymalıdır. Bu topraklar köylüye bedava dağıtılmalıdır» deniyor. TKP, daha o zaman bu isteklerin gerçekleştirilmesi için komünistlerin, tüm devrimcilerin önüne somut ödevleri koymuştur: Köylü Komiteleri kurmak. Köy emekçilerini bu komitelerde örgütleyerek, onlara politik haklarını doğrudan doğruya savunma ve geliştirme olanağı sağlamak. Toprak reformunu ve bu reformla ilgili bütün işleri Köylü Komiteleri eliyle ve onun denetiminde yapmak.

TKP'nin daha sonraki belgelerinde, bugün de yeni eylem programında bu ilkeler daha da geliştirildi, somutlaştırıldı. Komünistler, Partinin toprak reformu görüşlerini geniş yığınlara maletmek için ölümü, zındanları göze alarak 55 yıldır savaşıyorlar.

Egemenliği ele geçiren burjuvazi, onun hükümetleri toprak ağalığına, derebeyliğe dokunmadı. Köylünün toprak isteklerini, topraklara el koymalarını jandarma dipçiğiyle ezdi. Ama bu zulüm köylü yığınlarını yıldıramadı, toprak savaşını kıramadı. Bugün oy avına çıkan Demirellerin, Erbakanların, Feyzioğlu, Türkeşlerin partileri önüne köylümüz: «Biz toprak isteriz!» haykırışıyla dikiliyor. «Bize toprak vermiyenlere oy yok!» diyor.

TKP, demokratik bir toprak reformunun gerçekleştirilmesi, köy emekçilerinin sömürüden, oğa ve jandarma zulmünden kurtulması, insan onuruna yaraşır bir yaşama kavuşması savaşını politik erki ele almak sorunuyla sıkı sıkıya bağlı olarak görmüştür. Köylünün kurtuluşu, işçi-köylü bağlaşıklığını kurmakla, ileri demokratik bir hükümeti işbaşına getirmekle olur. Bu bağlaşıklığı korumak, halkımızı emperyalizme, toprak ağalarına, işbirlikçi partilere, faşist saldırılara karşı savaşta birleştirmek, komünistlerin kaçınılmaz ödevleridir.

# TKP ve parlamentarizm

Seçim kampanyası sürüp gidiyor. Hükümet partileriyle CHP yöneticileri memleketi karış karış dolaşıyor. Politika ve tutumlarını açıklıyorlar. Türkiye Komünist Partisi yasaklanmış olduğundan seçim kampanyalarına açıkça ve resmen giremiyor. Ama bu demek değildir ki, TKP seçim kampanyasının ve seçimlerin dışındadır. TKP, kendi yöntemleriyle seçimlere katılıyor.

Türkiye Komünist Partisinin yeni programına göre parlamenter sistemde Türkiye için başta gelen sorun geniş anlamıyle parlamentoyu büyük sermayenin, emperyalizmin, büyük toprak beylerinin, holdinglerin egemenliğinden kurtarmaktır. Bugün içinse özellikle Demirel, Feyzioğlu, Erbakan, Türkeş ortaklığını yıkmak ve onun yerine demokratik bir hükümet kurmak sorunu seçimlerin başta gelen amacıdır.

Emperyalizme karşı geniş halk yığınlarından gelen etki Amerikan ve NATO üslerinin kaldırılması, ikili anlaşmaların yırtılması, NATO'dan çıkılması konusunda TKP'nin İkinci Dünya Savaşından bu yana başlattığı savaşım geniş emekçi yığınlarına malolmuş ve bugünkü seçim düzeyinde politik bir etken olarak belirmiştir. Bundan ötürü TKP, Amerikan emperyalizmiyle anlaşarak topraklarımızdaki üslerin kalması için elaltından manevralar çeviren AP, CGP, MSP ve MHP adaylarına oy verilmemesini, parlamentonun bu gerici politikacıların ve onları temsil ettiği sınıf ve zümrelerin egemenliğinden kurtarılmasını öneriyor.

TKP, devrim süreci içinde değişik taktiklerin uygulanmasından yanadır. Parlamentarizme karşı değildir, fakat onu tek çıkar yol olarak da görmüyor. Demokratik bir hükümeti işbaşına getirmek için hertürlü demokratik girişimi geçerli sayıyor. Parlamentarizm konusunda görüşü şudur: Parlamentoyu sömürücü, talancı büyük sermaye ve toprak sahiplerinin temsilcilerinin egemenliğinden kurtarmak, onu işçi sınıfının, emekçi yığınların egemenliğini sağlayacak duruma getirmek. TKP programına göre, bu amaca yönelik bütün partilerin ve akımların yaşam hakkı vardır. Bu bakımdan TKP programı çoğulcu bir sisteme bağlıdır. Ama bununla birlikte halk düşmanı, demokratik hakları çiğneyen, faşist yöntemleri uygulayan, emperyalizmin Türkiye'deki egemenliğine ve çıkarlarına bağlı olan parti ve akımların politik yaşamın dışına çıkarılmasından yanadır.

TKP'nin programı, parlamentoyu gerçek yerine oturtmak, onu gerçekten de halkın parlamentosu haline getirmek amacındadır. Çünkü halkın, seçmenlerin ezici çoğun-

# TKP ve dış politika

Bugün dünyadaki politik, sosyal oluşumlar, gelişmeler güçler dengesinin barıştan, güvenlikten yana değişmesini sağlamıştır. Bundan bir süre önce Helsinki'de 35 ülkenin imzaladığı belge bu ardıcıl barış politikasının en taze örneğidir. Uluslararası alandaki bu olumlu Bugün sosyalist ülkelerin her bakımdan güçlenmesi, uluslararası komünist ve işçi hareketinin gelişmesi, ulusal bağımsızlık savaşlarının yaygınlaşması emperyalizm ve sömürgecilik sistemlerini geriletiyor, emperyalizmin saldırı plânlarını önemli ölçüde engelliyor.

Dünyadaki bu gelişmeleri Marksçı-Leninci bir görüşle değerlendiren TKP'nin dış politikadaki görüşü somuttur, açıktır. TKP daima memleketimizin ulusal bağımsızlığı ve egemenliği uğrunda savaşmış ve savaşıyor. Dış politikasının temel taşını «bağımsız, barışçı bir dış politika» ilkesi oluşturmuştur. Bunun için de TKP böylesi bir politikanın yurdumuza yararlar sağladığını, emperyalizmin her girdiği yere yalnız sömürü, soygun ve kölelik götürdüğünü yığınlara ..yurmuş ve uyduluk politikasına karşı tüm ilerici güçlerin birliğini sağlamaya çalışmış ve çalışıyor.

Bağımsız dış politika bir ülkenin yabancı devletlerle ilişkilerinin eşitlik ilkelerine dayanmasını gerektirir. Bu ana ilkeyi savunan TKP, Türkiye'nin emperyalistlerin saldırganlık bloklarına bağlanmasına, «Marşal Plânı»na, «Truman Doktrini»ne karşı savaşan tek parti olmuştur.

Bağımsız dış politika ilkelerini ayaklar altına alan işbirlikçi burjuvazi, topraklarımızı karag in dostumuz Sovyetler Birliğine, öteki sosyalist ülkelere, ulusal bağımsızlıkları için savaşan Arap halklarına karşı bir «atlama tahtası» yaptılar. Militarizmi ve şövenizmi körüklemek, anti-sovyetizm ve anti-komünizm histerisini alabildiğine körüklemek halk düşmanı gerici hükümetlerin programlarına alındı. Bölgemizde, Akdeniz'de ve Balkanlar'da gerginliği artırmak, barış çabalarını baltalamak bu hükümetlerin dış politikasının temelini oluşturmuştur. Bağımsız Kıbrıs Cumhuriyetine saldırmak, yeşil adayı kana boyamak bu politikanın bir sonucudur.

Halkımız savaş kışkırtıcılığı değil, bağımsız, barışçı, onurlu, yurt çıkarlarına uygun bir dış politika istiyor. Bunun için

# Sapık akımlar

Türkiye Komünist Partisi, kurulduğu günden buyana, iki ateş boyunda savaşagelmiştir. Baş düşman: emperyalizm ve onunla işbirliği kuran büyük burjuvazi ve onun hükümetleridir. Bu kesimde savaş kıran kırana, bütün sertliğiyle gidiyor.

TKP bir de kendi sıraları arasında, işçi sınıfının içine sızan sapık, oportünist, yıkıcı akımlara, burjuva ajanlarına karşı çetin bir savaş yürütegelmiştir. Bu alandaki savaş günümüzde daha sert ve kesin bir nitelik almıştır. Lenin «Ne yapmalı» yapıtının başına şu belgiyi koymuştur:

«Partinin duruluğu için savaş ona güç ve canlılık verir, bölünmüşlük ve siliklik partinin zayıflığını gösterir, parti kendi sıralarını temizlemekle sağlamlaşır.»

TKP yalnız kendi saflarının birliği için değil, işçi sınıfı, devrimci hareketin duruluğu için, güçlenmesi, sağlamlaşması için savaşagelmiştir. Yurdumuzda sınıf savaşları sertleşiyor. Komünist Partisinin programı, politikası ve savaş belgileri biteviye halk arasına yayılıyor. TKP'nin savunduğu ilkeler, ortaya attığı sloganlar yığınlara maloluyor. Otoritesi, itibarı yükseliyor. Parti örgütsel ve ülküsel bakımdan Leninci çizgiden güvenli adımlarla yürüyor. Bu gelişmeler karşısında işbirlikçi burjuvazi, karşıdevrimci eğemen çevreler ve hükümetleri boş durmuyor. Oportünistleri, Maocuları, Kıvılcımlıcıları, her soydan ve boydan likidatörleri, ajanlarını devrimci hareketin üzerine, içine sürüyor. MIT ajanları-Maocular işçi sınıfına, Komünist Partisine, halkımızın kurtuluş savaşına karşı faşist komandolarla birleşmişlerdir.

Seçim kampanyasıyla, faşist karması hükümete ve onu oluşturan partilere karşı direnişler, çıkışlar yoğunlaşıyor. «İşbirlikçi hükümet çekil!» haykırışları yurdun dört yanında çınlıyor. Hükümet bu sesleri boğmak istiyor. Faşist karması işbirlikçi hükümet ve partileri: halkımızın Amerikan emperyalizmine, saldırgan NATO'lara, sömürü ve soyguna, yabancı ağalığına karşı yürüttüğü savaşı yozlaştırmaya çalışıyor. Maocuları, likidatörleri bu yolda kullanıyor. Bunları, polisle birlikte gençliğin arasına sürüyor. Bunları Komünist Partisine karşı kullanıyor. Aralarında ortaklık kuran bozguncular, Mihriciler, Aybarcılar, maybarcılar oluşturdukları ortaklıkla hükümet partilerinin değirmenine su akıtıyorlar.

TKP, bilimsel sosyalizme yabancı her tür sapık akımlara, sağ ve «sol» oportünizme karşı savaşı hiçbir zaman gündemden indirmemiştir. Bu savaş hem partinin güçlenmesi için, hem işçi hareketinin, ulusal ve bağımsızlık direnişinin, demokratik gelişmenin güçlenmesi uğrunda verilmektedir.

# Ana sorun

İşçi sınıfının politik, ekonomik ve sendikal haklar uğrunda yürüttüğü savaşım yeni bir aşamaya yükseliyor. Yurdun dört bir yanında yoğunlaşan direnişler, işçi sınıfının demokratik haklara sahip çıktığının, bu hakları söke söke alma yolunda kararlı olduğunun en somut kanıtlarıdır. Grevci işçiler, yalnız kendi dar istekleriyle kalmıyorlar. Genel grev, özgürce sendika seçme hakkının tanınması isteğiyle birlikte, tüm ilerici güçlerin, halkımızın anti-emperyalist, anti-faşist savaşına öncülük ediyorlar. «NATO'ya hayır!», «Saldırı üsleri kaldırılmalıdır!», «Amerika defol!», «İşbirlikçi hükümet çekil!», «İşçi sınıfının öz partisine konan yasak kaldırılmalıdır!» sloganları, haykırışları bu direnişlerin ana parolası oluyor.

Bütün bunlar, gerici-faşist karması hükümete, egemen sınıflara, Demirel ve ortaklarının içine korku salıyor. Gerici faşist karması hükümet, bu olumlu gelişmeyi ezmek istiyor. Bunun yolunu da kanlı saldırıların, baskı ve terörün şiddetlendirilmesinde görüyor. Düşman, komünistmiş, sosyalistmiş, CHP'liymiş demiyor. Bugünkü baskı ve teröre karşı çıkan, geniş emekçi yığınların çıkarlarını savunan ve bu uğurda savaşan herkese saldırıyor. Sendikal haklar uğrunda direnen işçilerin üzerine polisi, Türkeşçi faşist komandoları sürüyor. Gün geçmiyor, bir ilerici kuruluş basılmasın, yöneticileri tutuklanmasın, «katil iktidar!» diye sokakları dolduran ilericilere, devrimci gençlere ateş açılmasın.

Demirel ve ortakları bu amaçla, yalnız faşist komandoları, polisi değil, Maocuları, MIT ajanlarını, Türk-İş'in başına çöreklenen sarı sendika ağlarını da kullanıyorlar. Faşist komandolarla elele veren Maocular, faşizme ve emperyalizme karşı savaşan ilerici güçleri, sosyalistleri ve komünistleri ezmek için gerici-faşist karması hükümete maşa olmuştur.

Halkımız, ilerici güçler, devrimci örgütler böylesi bir durum karşısındadır. İşçi sınıfı, tüm ilerici güçler iki başlı bir düşmanla savaşmak zorundadırlar. Baskı ve sömürü düzeninden kurtulmanın ilk adımı Demirel ve ortaklarının oluşturduğu gerici-faşist karması hükümeti devirmek, ileri, demokratik bir hükümeti işbaşına getirmektir. Seçim savaşımı bu amaca yönelik olmalıdır! Güncel ana sorun budur, bunun çözümlemesidir.

# NATO manevraları

Saldırgan NATO paktının Norveç'ten Ege denizine kadar uzanan sonbahar manevraları üç hafta sürdü. Bölgemizde yapılan «Deep Express-75» manevralarında Türkiye topraklarına indirme ve çıkarma yapıldı. Manevralara sekiz yabancı ülkenin kara, hava ve deniz kuvvetleri katıldı.

NATO elebaşılarının yönettikleri bu manevralar komşularımız sosyalist ülkelere, kardeş Arap halklarına karşı yeni bir kışkırtıydı. Helsinki Konferansından hemen sonra çok büyük bir gürültüyle ve böyle büyük ölçüde uygulanan manevralar, aşırı gerici, emperyalist çevrelerin konferans sonuçlarından hoşlanmadıklarını, bu çevrelerin yeniden «soğuk harp»i körüklemiye çalıştıklarını göstermektedir.

Bölgemizde yapılan manevraların diğer amacı da memleketimizdeki anti-emperyalist, anti-faşist, ilerici, devrimci, demokratik güçlere karşı bir gövde gösterisiydi. Manevraların seçim kampanyası sırasında yapılması da rastlama değildi. NATO elebaşıları ilerici, devrimci, demokratik güçlere gözdağı vermek, onları sindirmek, bugünkü gerici, faşist karması hükümeti desteklemek, bu çevrelere yardım etmek için her şeyi yaptılar. NATO Genel Sekreteri Luns Vaşington'a gitti. Patronu Amerika'dan ambargonun kaldırılmasını, Türkiye'de gerici, faşist partilere yardım edilmesini istedi.

«Amerikan üslerine el koyduk» diye kamuoyunu aldatan faşist karması hükümet, üslere elkoymadıktan başka, üstelik Amerikaya yeni üsler verdi. Tüm üslerde Amerikalılar eskisi gibi çalışmalarını sürdürmektedirler. Böylesi yalancı, halkımızı aldatan hükümet partilerinin adaylarına seçmenler oy veremezler, vermemelidirler.

Halkımız emperyalizmin jandarmalığını yapan, sosyalist ülkelere, ulusal bağımsızlıkları uğrunda savaşan halklara karşı vurucu güç olarak kullanılan NATO'ya karşıdır. Emekçi yığınlarının ekmeğinden kesilerek saldırgan amaçlar için yapılan manevralara milyarlar harcanmasına karşıdır. Bunun için de NATO'dan çıkılması, ikili kölelik anlaşmalarının yırtılması, yabancı üslerin kaldırılması, emperyalizmin ekonomik, politik, askersel egemenliğine son verilmesi uğrunda zafere kadar savaşmaya kararlıdır. Bu kararlılığını 12 Ekim seçimlerinde halk düşmanlarına göstermelidir.

# PARTİ YAŞAMI

## TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaşın TKP'nin 55. kuruluş yıldönümü üstüne konuşmasından

### TKP'nin 55. yılı

10 Eylül, Türkiye proletaryasının, halkımızın her tür sömürü düzenine, zorbalığa, emperyalizme, yabancı tekellerle çitişen burjuvaziye, büyük toprak ağalığına, bu gerici çevrelerin erk ve egemenliğine karşı ulusal bağımsızlık, ileri demokratik bir düzen, barış ve sosyal kurtuluş için yürütegeldiği savaşta ulusal bir günlemedir.

10 Eylül, Türkiye işçi sınıfının savaş yaşamında tarihsel bir dönüşüm, bir sıçrayıştır. İşçi sınıfı, TKP'nin kurulmasıyla yeni tip bir savaş örgütüne kavuşuyor, eline yepyeni bir silâh alıyor.

Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin gür etkileri altında, Anayurdumuzda kurtuluş savaşının ateşleri içinde kurulmuştur. Bu, bilimsel sosyalizmi, devrimci bilimsel teoriyi kendisine kılavuz edinen, Marksçı-Leninci ilkelere dayanan bir partidir. TKP, işçi sınıfının devrimci partisi, onun savaşkan öncü koludur. Programı, tüzüğü, stratejisi, taktiği, bunları uygulama yöntemleri, örgüt ve savaş biçimleri Leninci ilkelerden kaynaklanır.

Leninci ilkelerin en önemli yönü, özü, içerikliği-bilimsel sosyalizmi işçi hareketiyle birleştirmek savaşıdır. Sosyalist bilinci yığınlara indirmek, iletmek, aşılamak savaşıdır. TKP'nin, yalnız onun değil, bütün komünist partilerinin tarihsel, mantıksal eylemleri bu sorunu çözümlemek girişimiyle başlar. Bu sorun, bugün de, partimizin ideolojik çalışmalarında kilit taşıdır.

### Partimiz yeni atılımlar içinde

Memlekette sınıf savaşları, ilerici, devrimci, yurtsever güçlerin işbirlikçi hükümete, Amerikan uyduluğuna karşı savaşı sertleşiyor, gelişiyor. Ana devrimci güç olan işçi sınıfı bu savaşta başı çekiyor. Faşist biçimi yöntemlerle hükümet süren, memleketi halk yığınlarına cehennem eden işbirlikçileri, gerici, yobaz, faşist karması erki yıkmak, ulusal kurtuluş direnişini zorlu bir güce çevirmek, ileri demokratik bir hükümeti işbaşına getirmek savaşı duruyor ortada. Böylesine sorumlu bir durumda Marksçı-Leninci bilinci, sosyalist bilinci yığınlara ulaştırmak ayrı bir özellik taşıyor.

TKP, bu yolda olumlu adımlar atıyor. Komünist Partisinin yayınları, bildirileri, çağrıları, savaş belgileri, sloganları yığınlara, biteviye maloluyor. Grevlerde, gösteri yürüyüşlerinde, mitinglerde: «Amerikalı defol!», «NATO'ya hayır!», «İşbirlikçi hükümet çekil!», «Faşist yasalar, 141–142 kalkmalıdır!», «Komünist Partisine konan yasak kaldırılmalıdır!», «Demokrasi, özgürlük!», «İş, ekmek, barış!» sloganları haykırılıyor. Bütün bunlar: Gündeliklerinin arttırılması için, sendika seçme özgürlüğü için greve giden işçilerin ağzında. Köylüsü, öğretmeni, öğrencisi, memuru kendi istekleri arasında bu sloganları haykırmayı unutmuyorlar.

Emperyalist tekellere, NATO'ya, yayılıcı Amerikan çevrelerine, Pentagon'a bağlı işbirlikçi burjuvazi ve onlara yumruk olan militarist paşalar böylesi bir gelişmeyi önlemek, diktatoralarını sürdürmek, çürüyen, anti-demokratik bir sömürü düzenini ayakta tutmak amacıyla sıkıyönetimlere gittiler, orduyu, faşist komandoları ilerici güçlerin, örgütlerin üzerine sürdüler. Tepeden inme hükümetler kurdular. Ama hepsi de, halkımızın, özellikle işçi sınıfının sürekli direnişleri karşısında paçavraya döndüler, aşındılar. Bunalım daha da sertleşti, derinleşti. Çelişkiler daha da üsteledi. Burjuvazinin kendi içindeki çatışmalar, sürtüşmeler daha da keskinleşti. Hele, CHP ile öteki koyu gerici partiler arasındaki boğuşmalar iyice ortaya çıktı. Böylece ilerici ve gerici güçlerin, memleketin politik yaşamında yer alımı yeni bir konuma-duruma girdi.

Gerici, Amerikancı, faşist karması bir hükümet, yıprandığı 12 Mart çıkışıyla açıklanan Demirel takımı gene işbaşına getirildi. Bu vurguncuların, «kasırga işadamlarının», NATO'cuların hükümeti, açıktan açığa anti-komünizmi programına aldı. Burjuvazi, anti-komünizmi, anti-sovyetizmi hiçbir zaman gündemden indirmiş değildir. Ama böylesine, uluorta, hükümet programına almamıştı. Bu olay, memlekette bilimsel sosyalizmin, komünist hareketin, gitgide, işçi-sendika hareketleriyle, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve özgürlük hareketiyle birleşmekte olduğu gerçeğini kanıtlar.

### Bozgunzulara karşı savaş

Burjuvazi sosyalist harekete, devrimci harekete yalnız kaba kuvvetle, faşist komandolarla saldırmıyor. Komünist Partisine karşı her soydan ve boydan provokatörleri, likidatörleri sürüyor.

Memlekette komünist harekete, ulusal bağımsızlık direnişine, özellikle işçi ve sendika hareketine karşı saldırılar, sağlı «sollu», her boydan ve soydan oportünistlerden: Sarı sendikacılardan, Troçkistlerden, Maoculardan, «MDD»ci, Kıvılcımlıcı gibi polis, MİT ajanlarından geliyor. Bütün bunlar, işçi sınıfının devrimci partisinin, TKP'nin, politik, ideolojik-ülküsel, örgütsel bütünlüğünü kırmaya, onu yığınlardan koparmaya yöneliktir. Bunlara karşı savaşımız süreklidir.

Komünistlerin ödevi, partimizin programını, politikasını yığınlara götürmek, anlatmak, belgilerini onlara, bu yığınlara, özellikle işçi sınıfına mal etmek, bilimsel sosyalizmi onlara aşılamak, işçi, yığın hareketleriyle birleştirmektir. Partinin günlük eylemleriyle bu ülküyü yaymaktır. Bu eylemlerin ölçüleri ve yoğunluğu sınıf savaşının gelişme derecelerine göredir. Ve, Leninci partinin girişim, atılım, savaşları örgütleme yeteneklerine göredir. Partinin görevi, işçi sınıfının kendiliğindengelme hareketlerini bilinçli, örgütlü harekete çevirmektir.

Memlekette sınıf savaşları sertleşiyor. İşçi-sendika hareketi yeni yeni boyutlar alıyor. Ulusal bağımsızlık, demokratik bir düzen, demokratik haklar, ileri demokratik bir hükümet için olan direniş geniş yığınları, toplumun değişik katmanlarını kucaklıyor. İşçiler, grevlerde kimi yerlerde, fabrikalara el koymalara kadar gidiyor. İşçi sınıfı, demokratik bir düzen için yürütülen savaşa kendi damgasını vurmak, kendi hegemonyasını oluşturmak yoluna yöneliyor.

İşçi hareketini, köylü yığınlarının direnişlerini, gençliğin çıkışlarını köklü dönüşümlere çevirmek, onu daha yüksek bir aşamaya ulaştırmak savaşı, böylesi devrimci bir savaş önümüzde duruyor.

### İdeolojik savaş

İşbirlikçi burjuvazi, işçi sınıfına karşı, devrimci güçlere, ileri, demokratik örgütlere, özellikle komünistlere karşı, kaba terörle birlikte, yoğun bir ideolojik saldırıya geçmiştir. Bu saldırıya karşı bizim de ideolojik alanda savaşımız ön plâna girmiştir. Bu savaş tek yanlı değil, çok yanlıdır, değişik biçimler, yöntemler almaktadır. Bu savaş kıyasıyadır. Memlekette, bugünkü halk düşmanı hükümete, politik erki elinde tu-

*(Devamı 8. sayfada)*

# PARTİ YAŞAMI

tan gerici, karşı devrimci, emperyalizmle çitişmiş, sarmaşmış çevrelere, egemen sınıflara karşı savaşta bütün halkçı, ilerici güçlerin, örgütlerin elele vermeleri için, daha öngül, daha bekimli girişimleri elden bırakmamıştır Komünist Partisini tanımak istemiyenlerle, ona söyleşi kurmak girişimi gündemdedir. Biz, politikamızı savunurken, Leninci ilke ve ülküleri savunurken, bu ilkelere, ülkülere saldıranlarla savaşıyoruz. Biz, Marksçı-Leninci ülkülerimizden kimseye en küçük bir ödün vermeyiz. Komünist Partisini tanımak istemiyenlerle, ona arkadan kuyu kazanlarla elbette anlaşamayız.

## Fabrikalar partinin kaleşidir

Partimiz işçi sınıtı hareketleriyle, yığınlarla savaşçı bağlar kurmayı, bunlarla savaş süreci içinde daha sıkı bağlanmayı çalışmalarında başa almıştır. «Her fabrika partimizin birer kalesi olmalıdır!». Bu belgiyi Lenin, bundan 71 yıl önce: «Bir adım ileri, iki adım geri» yapıtında ileri sürmüştür. Lenin'in bu çağrısı, bu öğütü, hele bugün, bizim içindir. Partimizde bu uğurdaki savaş, likidatörlere, burjuva ajanlarına karşı savaştan ayrılmamıştır. Partimiz kalkınma atılımlarına Lenin'in bu belgisiyle girişmiştir. Komünistlerin yeri fabrikalardır, işletmelerdir. Endüstri yataklarıdır. Bugün asıl savaş buralarda gidiyor. Bugün, grevcilerin sayıları, 100 bini buluyor. Bizim yerimiz bu savaşların içindedir. Bu işçi yatakları ideolojik, ülküsel, örgütsel, politik eylemlerimizin ana kaynağı olmalıdır.

Yanlış anlaşılmamalı. Tek yanlı, tek yönlü çalışmak yolunda değiliz. İşçi-köylü bağlaşıklığı tek kol üzerine kurulmaz. Gençliğin savaşları işçi hareketlerinin, genel yığın hareketlerinin, kurtuluş, bağımsızlık, demokratik özgürlükler için giden savaşın dışında değildir. Ama bütün bunları büyük, çözücü bir güç haline getirmek için, partimizin bir ana dayanağı vardır. O da işçi sınıfıdır. Elinde en güçlü manivela, en keskin silâh vardır: Marksizm-Leninizm!

## Leninci ilkelere bağlılık

Bugün Türkiye'de demokrasiyi tanımıyan, ona saldıran, halkın demokratik haklarını elindeki bütün araçlarla ezen işbirlikçi burjuvaziyle, ona arka olan ve memleketimizin başına ağa kesilen emperyalizmle, özellikle Amerikan emperyalistleri ile demokrasiye atılan geniş yığınlar arasında sert bir savaşım gidiyor.

Böylesi bir savaşı ancak Leninci ilkeler üzerine kurulmuş bir parti, partimiz yönetebilir. Bu parti bugün 55 yaşına girmiştir. Çok çetin bir savaş yolu geçmiştir. Bu işçi sınıfı partisinin, devrimci kuruluş ilkeleri, iç yaşamı, normları: Tüzüğü vardır. Tarihsel misyonunu, ödevini başkaca göremez.

Yeni tip parti, komünist partisi, Lenin'e göre nasıldır? Özetliyelim:

1. İşçi sınıfının partisi, bilinçli, Marksçı-Leninci teoriyle silâhlanmış, yığınlarla sımsıkı bağlı, bu yığınların başında yürüyen, tekparça, savaşa yetenekli bir örgüttür.

2. Bu parti devrimci bir partidir. İşçi sınıfının savaşkan öncüsüdür. Bu sınıfı, egemenliği, erki eline almıya hazırlar, eylemlerini bu ana yolda yürütür.

3. Ulusal olduğu kadar enternasyonalcı bir partidir. Dünya komünist hareketinin kopmaz bir parçasıdır.

Partimizin tüzüğü Lenin'in koyduğu kurallara göredir. Hele tüzüğün birinci maddesi. Lenin bunun için ne savaşlar vermiştir. Partiyi oportünistlerden, gelgeç, raslantı, serüvenci öğelerden, kimselerden, polis, burjuva ajanlarından korumak savaşıydı bu. Partiyi gerçekten işçi sınıfının devrimci, savaşkan öncü kolu yapmak savaşıydı. Lenin özellikle bir nokta üzerinde kesinlikle ayak diremiştir: «... üyelik keseneğini ödeyen, parti örgütlerinden birinde kendisi edimli çalışan», parti kararlarını, politikasını uygulıyan parti üyesidir, diyor.

Partimizde oportünistler, bütün dünyada olduğu gibi, hep bu Leninci ilkeyi çiğnemişlerdir. Partinin kapısını han kapısı yapmışlardır. İşçi sınıfına, fabrikalara gitmemişler, ne kadar küçük burjuva varsa, ya da önlerine gelene partiye «üyesin» demişler. Son zamanlarda, partimizin geçmişine, savaş birikimlerine pis ellerini uzatanlar vardır.

## Demokratik santralizm

TKP, demokratik santralizm ilkeleri üzerine kurulmuştur. Alt üste, azınlık çoğunluğa bağımlıdır. Lenin derki: «... unutmamalı, her parti üyesi partinin karşısında sorumludur, parti de her üyeye karşı sorumludur.»

TKP'nin görevi, işçi sınıfının daha geniş katmanlarını kendisinin bilinç düzeyine yükseltmeye çalışmaktır. Ama, parti ile yığınları birbirine katmamak, yığın örgütlerini partinin üstünde tutmamak gerek. Bunları birbirine karıştırmak bozgunculuk olur.

Demokratik santralizm sıkı, çelik gibi disiplin ister. Biz illegal çalışıyoruz üstelik. MIT, polis, bu canavarlar karşımızdadır. Partimiz gelişiyor. Üye kadroları büyüyor. Büyük başın, büyük derdi olur. Kadroları korumak, gizlilik ilkelerini bozanlara karşı amansız olmak zorunluktur. Burjuvazi bize acımıyor. Legal ve illegal çalışmaları birbirine karıştırmamak. Bir üyeye böylesi ikili görev yüklememek. Partinin örgütsel kesin çizgileri, sınırları vardır. Bu Leninci sınırların dışına çıkıldımı, yıkım kaçınılmazdır. Partimizin savaş tarihi bize acı, çok korkunç deneyler öğretmiştir. 1951 tutuklanmasını alınız. Baştan aşağı parti tüzüğünün, Leninci ilkelerin çiğnenmiş olduğunu görüyoruz. Partimizin savaş tarihini iyice bellemeliyiz.

Demokratik santralizm, bürokratik santralizmden, anarşizmden taban tabana ayrı bir şeydir. TKP'de, Değmerlerin tepeden inme «santralizmine» son verilmiştir. O keyfi «santralizmden» partimiz çok çekmiştir. Partiyi kurutmuştur. Gelişmesini engellemiştir. Bu olumsuz «santralizmin» köklerini iyice kazımak görevimizdir. Lenin'in dediği gibi: Proletaryonın egemenliği, erki ele almak için örgütten başka silâhı yoktur. Onun en modern silâhı da Komünist Partisi'dir.

Olaylar gösteriyor ki, partimiz işçi sınıfının öncülük rolünü ardıcıl oynadıkça, parti yaşamında Leninci ilkelere bağlı kaldıkça, partinin ideolojik, ülküsel, örgütsel birliğini korudukça her zaman savaşta üstün geliyor.

55 yıllık savaş, az bir savaş değildir. Eksikliklerimizi, zorluklarımızı, iyi ve kötü yönlerimizi Leninci kalburdan geçirmek, eleştirmek zorundayız.

Savaşta utku işçi sınıfınındır, halkımızındır, partimizindir.

Yaşasın Leninci utku!

Yaşasın TKP!